

SEN DE Mİ PARALEL DİN?

Bugün yeryüzünde hangi toplumda dünyaya gelirse gelelim sorgulamadan kabul edeceğimiz bütün dinler paralel din olacaktır. Çünkü yeryüzünde an itibarıyla Kur'ân'ın hâkim olduğu bir coğrafyadan bahsetmemiz mümkün değildir

Paralel terimi geometride "uzunlukları boyunca birbirinden eşit uzaklıkta bulunan doğru ya da düzlemlerin birbirlerine göre olan durumları"nı anlatır. Kelime devlet için kullanıldığında ise meşru devlet yapılanmasının içine sızan ve onun imkanlarını kullanarak yerini almaya çalışan habis bir oluşum anlamını kazanmıştır. Bu tür bir oluşum kendini ve amacını gizlemek ve devletin içine sızmak için dini kullanmak zorundadır. Çünkü insanların akıllarını çalıştırmayı gönüllü olarak bıraktıkları tek alan dindir. Bu da dinlerin, siyasî güçlerin çıkarına olarak, birer dogma haline getirilmiş olmasının bir sonucudur.

Yüce Allah bir tek din indirmiştir. O da Adem Aleyhisselam'dan kıyamete kadar geçerli olan ve Rabbimizin adını "İslâm" olarak belirlediği dindir.¹ Tüm kuralları Allah tarafından belirlenmiş ve açıklanmış, nebîleri tarafından da insanlara ulaştırılmış bir tek din olduğuna göre mevcut diğer dinlerin tamamı Allah'ın dininin yerini almak için tek gerçek dinin içine sızmış habis oluşumlar yani paralel dinlerdir. Kısacası devlet için kullanılan paralel isimlendirmesi aynı şekilde din için hatta öncelikle onun için kullanılabilir. Bu dini oluşumların siyasî bir güç elde etme veya yönetime sızma amacıyla kullanılmıyor olmaları kendilerinin paralel din oldukları gerçeğini değiştirmez. Paralellikleri Allah'ın dini olmamalarına rağmen öyleymiş izlenimi verilmesi sebebiyledir:

Kim İslâm'dan² başka bir din arayışına girse asla

kabul edilmez. O, ahirette, kaybedenler içinde olur. (Âl-i İmrân 3/85)

İnsanların kitleler halinde sömürülüp yönetilmeleri, diğer bir deyişle köleleştirilmeleri için Allah'ın dini oldukları iddia edilen paralel dinler oluşturulması gerekmektedir. Bu sebeple paralel dinler, tarihin her döneminde iktidarlar tarafından desteklenerek köle toplumlar oluşturmada kullanılmışlardır. Bu dinler Allah'ın dini olmadıkları için de insanlığa hiçbir zaman fayda ve mutluluk getirmemiş, daima kaos, düşmanlık ve perişanlığın kaynağı olmuşlardır. Zaten hürriyeti elinden alınmış toplumlarda mutluluktan söz edilemez. Mutlu köle olmaz.

Nitekim Firavun ve onun devlet büyükleri, kendilerine gönderilen Musa ve Harun Aleyhisselamın, aslında iktidarlarını ele geçirmenin peşinde olduklarını düşünmüşlerdi. Çünkü Firavun ve yanındaki devletliler, oluşturdukları paralel dinlerini, halkın üzerinde kendi hakimiyetlerini kurup onları kendilerine kul etmek için kullanıyorlardı. Zaten eğer amacınız insanları köleleştirmek değilse Allah'ın dinini bozup paralel bir din oluşturmanız anlamsızdır:

Sonra onların ardından da Musa'yı ve Harun'u, ayetlerimizle birlikte FİRAVUN'A VE İLERİ GELEN ADAMLARINA gönderdik. Onlar da büyüklenmişlerdi. Zaten bir suçlular topluluğu idiler. (Yûnus 10/75)

Dediler ki "Atalarımızdan görüp bildiğimiz yol-

**dan bizi çevirmek için mi geldin? BU YERİN BÜYÜ-
ĞÜ İKİNİZ OLACAKSINIZ ÖYLE Mİ? Biz ikinize de
inanmıyoruz.” (Yûnus 10/78)**

Ayette dikkatimizi çeken bir durum da firavun toplu-
munun paralel dininin, atalarından gördükleri din ol-
masıdır. Üstelik firavun ve avanesi “atalarımızdan gör-
düğümüz yol” ifadesini yollarının doğru yol olduğuna
delil olarak kullanmakta ve böylece halkı etkileme yo-
luna gitmektedirler. Bu da paralel dini meşrulaştırmak
ve gerçek dinmiş gibi göstermek için baş vurulan en
etkili yoldur ve geniş kitleler “atalarımızın dini” söyle-
miyle kandırılmaktadırlar. Oysa içinde doğduğumuz
toplumun dini ve din adına sergiledikleri uygulama-
ları, onun Allah’ın dini olduğunu göstermez. Bugün
yeryüzünde hangi toplumda dünyaya gelirse gelelim
sorgulamadan kabul edeceğimiz bütün dinler paralel
din olacaktır. Çünkü yeryüzünde an itibariyle Kur’ân’ın
hâkim olduğu bir coğrafyadan bahsetmemiz mümkün
değildir. Bu da demektir ki atalarımızın ve mensup ol-
duğumuz toplumun dini otomatik olarak paralel dindir.
Dolayısıyla sorgulanması ve Allah’ın kitabına uygun
olmadığı için derhal terk edilmesi gerekir:

**Onlara “Allah’ın indirdiğine, Elçinin getirdiğine
gelin!” dense, “Atalarımızdan gelen bize yeter!”
derler. Ya ataları bir şeyi bilememiş ve doğru yolu
bulamamışlarsa ne olacak? Ey inanıp güvenenler
(müminler)! Siz kendinizden sorumlusunuz, doğru
yolda olduğunuz sürece yoldan çıkanların size zararı**

**olmaz. Hepinizin dönüşü Allah’adır. O, yapıp ettiği-
niz şeyleri size bildirecektir.”³ (Mâide 5/104-105)**

Herhangi bir insanın ya da kurumun iddiasını ve uygu-
lamasını Allah’ın dini olarak kabul ettiğimizde aslında
gerçek dine paralel, uydurma bir dini yaşamaya baş-
lamış oluruz. Böyle bir durumda Allah’ın o konudaki
gerçek hükmünü göz ardı ettiğimiz yani üzerini örttü-
ğümüz için “kafir”, Allah’ın hükmü yerine bir insanın –
ki bu kendimiz de olabiliriz- ya da kurumun görüşünü
din saydığımız yani onu Allah ile aramıza koyduğumuz
için de “müşrik” olarak adlandırılırız. Bu adlandırmalar
insanlar tarafından değil, Allah’ın kitabı tarafından ya-
pılmaktadır. Yaygın kanının aksine kafir ve müşrik ifa-
deleri birer hakaret değil, Allah’ın kitabında detaylıca
açıkladığı ve örneklendirdiği temel kavramlardır. Bizi
Allah’ın kitabında yaptığı tanımlara göre kafir ya da
müşrik yapan şey, fiillerimizdir. Gerekli yanıtları ya-
pıyorsak herhangi bir insanın bize kafir demesine ge-
rek olmaksızın o tanıma gireriz. Kafir olabilmemiz için
doğruları ve gerçekleri bilmemiz ve onları görmezden
gelmemiz gerekir:

**Kendilerine açık belgeler gelmiş, Allah’ın Kitabının⁴
hak olduğuna şahit olarak inanıp güvenmiş sonra
ayetleri görmezlikten gelmiş (kâfir olmuş) bir top-
luluğu hiç Allah yola getirir mi? Allah, yanlışlar için-
de olan bir topluluğu yola getirmez. (Âl-i İmrân 3/86)**

Kısacası bir tür dışlama ve ötekileştirme olarak anla-
şılan ve kullanılan “tefkir etme”, gerçekte bir statü be-

lirlemeden başka bir şey değildir ve insanların iddialarıyla değil, bizzat Kur'an'ın belirlediği ölçülere uyulup uyulmadığı ile ortaya çıkar. Yani bizim birilerine kafir veya müşrik dememizin de bir önemi yoktur. Herkes kendisinin hangi kategoriye girdiğini Allah'ın kitabını ölçü olarak belirleyebilir. Kur'an, "dünya hayatı", yani "hemen yanibaşımızdaki yakın menfaatimizi", diğer bir deyişle "maslahatı" Ahiret hayatına, yani Rabbimizin belirlediği evrensel doğrulara tercih ediyorsak bizi "kâfir" olarak tanımlamaktadır:

O kâfirlerin, suçlarıyla sıkı sıkıya bağlı olan azaptan dolayı çekecekleri var. Onlar, dünya hayatını Âhiretten çok seven, anlaşılabilir eğrilikler oluşturarak Allah yolundan çekilen kimselerdir. Onlar derin bir sapkınlık içindedirler. (İbrahim 14/2-3)

Günümüzün Gözde Paralel Dinlerinden Bazıları

Dinin temel kavramlarını Kur'an'dan öğrenerek etrafımızda yaşanan dine baktığımız zaman, paralel dinin ne kadar yaygın ve ne kadar çeşitli olduğunu rahatça görmeye başlarız. Hatta bizim hiç tahmin etmeyeceğimiz uygulamaların bile birer paralel din dayatması olduğu gerçeği ile karşılaşırız. Bu yazımızda bu paralel dinlerin en çok tutulanlarından ve onların Kur'an'a aykırılığı en bariz olan söylemlerinden kısa örnekler görmeye çalışacağız. Böylelikle umarız ki; bu dinlerden birinin mensubu olduğu halde hala doğru yolda olduğunu sanan kardeşlerimizi uyarma ve daha da önemlisi kendimizi kontrol edip fabrika ayarlarımıza döndürme fırsatını değerlendirmiş oluruz:

Paralel Dinler Olarak Mezhepler

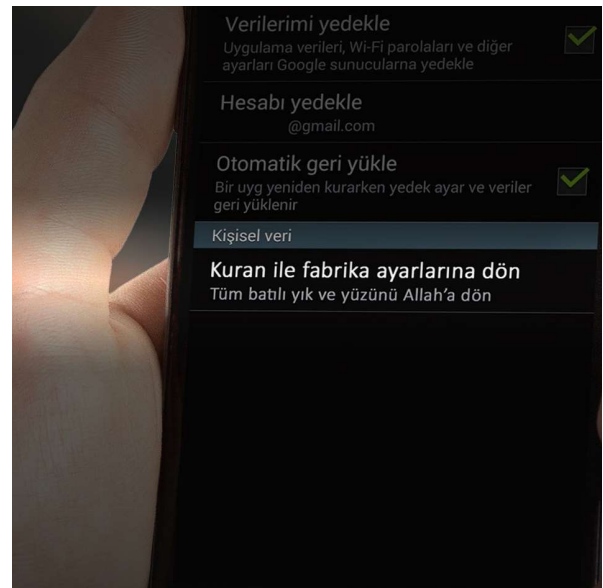
Müslümanlar mezhepleri ve onların İslâm'a yüzde yüz aykırı uygulamalarını, Allah'ın kitabı ellerinde olmasına rağmen, paralel dinler olarak benimsemişler ve bölünmüşlerdir. Oysa yukarıdan itibaren yaptığımız tüm tanımlamaları ortaya koyan aşağıdaki ayetlerde bunu yapmamaları için Rabbimiz tarafından uyarılmışlardır:

Dinlerini (Kitap'tan) ayıran ve farklı birlikler (mez-

hepler) oluşturanlardan olmayın. Her cemaat/mezhep kendinde olanla övünüp durur. Bu insanlara bir zarar gelse dönüp Rablerine yalvarırlar. Sonra onlara iyiliğinden tattırsa bakarsın ki bir kısmı, Rablerine ortak koşuyorlar. Bunu, bizim verdiğimizizi gizlemek için yaparlar. Keyfini sürün bakalım; yakında öğrenirsiniz. (Rûm 30/32-34)

Bu ayetlerde, insanların gördükleri zarardan sonra Allah'ın ikramı geldiğinde tekrar O'na ortak koşmaları konusuna dikkat etmemiz gerekir. Müşrik sayılmalarının gerekçesi ayette çok açıktır: Allah'ın verdiğini, yani kitabını gizlemek için kendi kurguları olan mezheplerine uymak. Yani ayette, insanların, her şey yolunda giderken Allah'ın ayetlerine değil, kendi kurgu mezheplerine uyan kişiler oldukları belirtiliyor ve bu eylemleri "Rablerine ortak koşma" yani "şirk" olarak tanımlanıyor.

Mezheplerin paralel birer din olduklarını görmek için fikhî uygulamalarının Kur'an'a ne kadar ters olduğunu görmek yeterlidir. Süleymaniye Vakfımızın çalışmalarını takip edenler artık yakinen biliyorlar ki mezheplerin tamamı Kur'an'a rağmen savaş esirlerini köleleştirme, küçük çocukların evlendirilmelerini, sadece sözle birkaç saniyede gerçekleşen boşanmayı, kadın-

ların dövülebileceğini ve daha birçok Kur'ân'a ve dolayısıyla fıtrata aykırı hükmü din haline getirmişlerdir. Kur'ân'a taban tabana zıt bu uygulamalar elbette İslâm olamazlar. Dolayısıyla paralel dinlerin uygulamaları olarak görülme zorundadırlar.

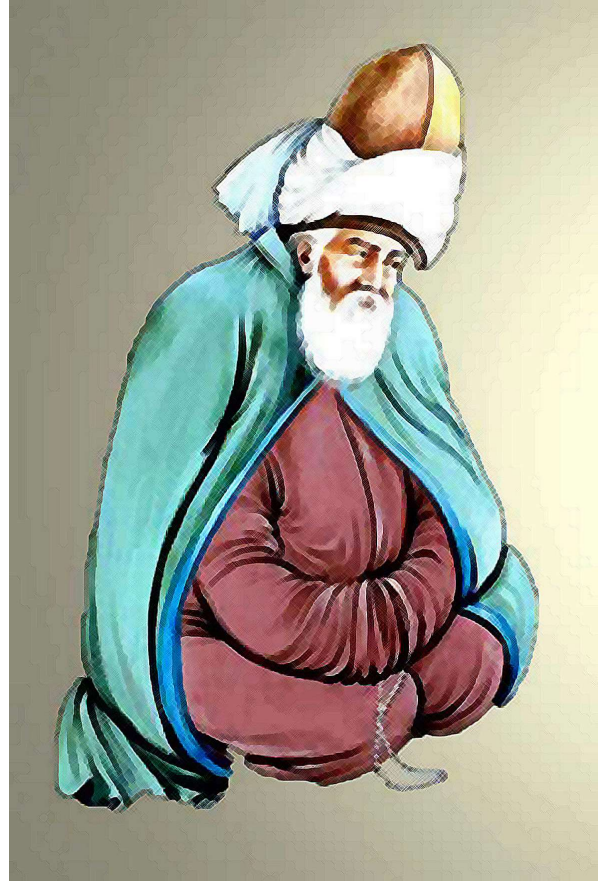
Tasavvuf Paralel Dini

Günümüzde en yaygın paralel dinlerden biri de "tasavvuf" adını taşımaktadır. Öyle ki tasavvuf ismi neredeyse İslâm'la özdeşleşmiştir. Hatta pek çok insanın tasavvuf sayesinde Müslüman olduğu, günümüzde İslâm'ın tasavvuf sayesinde yayıldığı iddia edilir. Ancak o yayılmanın kesinlikle İslâm olmadığını söylemek için büyük bir uğraşa gerek yoktur.

Yukarıda kısaca değindiğimiz şirk kavramını biraz daha detaylandırmak gerekirse; şirk tevbe etmeden öldüğü takdirde asla affedilmeyecek tek ve en büyük günahdır. Allah'ın tüm kitaplarının ana konusu şirkle mücadeledir. Şirk Allah'a inanmamak değil, Allah'ın uzak olduğuna, O'na yaklaşabilmek için aracı kişi ve/veya kurumlara ihtiyaç olduğuna inanmak ve Allah'a ait özelliklerin O'ndan başkalarında da olduğunu iddia etmektir. Bu durumda insan, direkt Allah'tan yardım istemek ve O'nun sözünü tek ve mutlak gerçek kabul etmek yerine, arada başkalarını şefaathçi, yardımcı, kurtarıcı kabul edip bunların iddialarını din sayacaktır.

Tasavvufun bu en temel konudaki sabıkaları saymakla bitmez. Bu paralel dinin dokunulmaz kabul edilen büyük âlimlerinin (!) kitaplarını okuduğumuzda İslâm'ın en temel akidesi olan tevhidin nasıl yerle bir edildiğini ve Allah'ın dininin nasıl tam bir şirk dini haline getirildiğini görmemiz hiç de zor olmaz. Yeterki meseleye Kur'ân'ı bilerek yaklaşalım. Mesela bu paralel dinin önemli isimlerinden Gazali'ye göre evliya kabul edilen kişiler, nebîler gibi Allah'tan kendi iradeleri dışında bilgi alırlar:

"Bu bakımdan evliyâ ile enbiyanın (Nebîlerin) ilimleriy-le ulema ile hükemânın ilimleri arasındaki fark şudur: Evliyânın ve enbiyânın ilimleri kalbin dâhilinden gelir, melekût âlemine açılan kapıdan gelir. Hikmet ilmi ise,

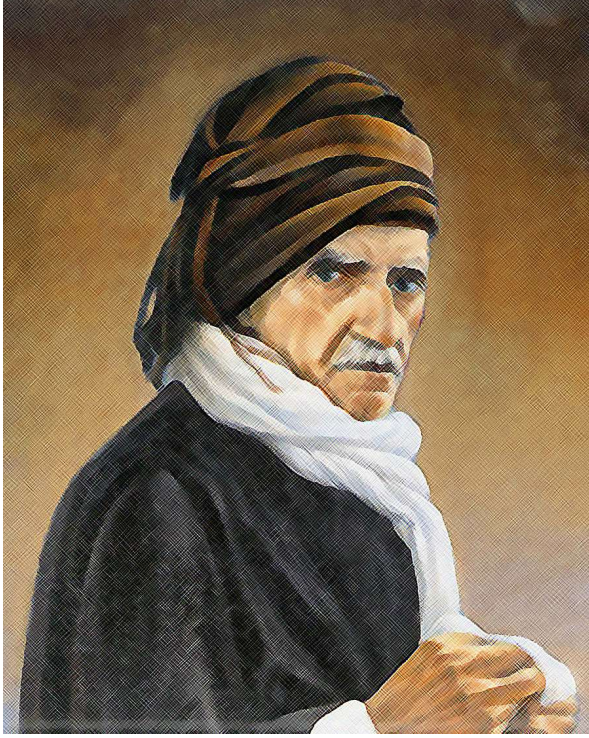

*duyuların kapılarından gelir."*¹⁵

Ancak Gazali'ye göre evliya (veliler) enbiyadan (nebi-lerden) daha üstündür çünkü ilimlerini direkt Allah'tan alırlar, nebilerse vahiy meleşine ihtiyaç duyarlar:

*"...delilsiz ve öğrenmeksizin kalbe ilka edilen ilim, kulun nasıl ve nereden kendisine verildiğini bilmediği ve kendisinden istifade ettiği sebebe muttâl olduğu kısımlara ayrılmaktadır. O sebep de ilmi kalbe ilka eden meleşin müşahedesidir. Birincisine 'ilham' ve 'kalbe üfleme' adı verilir. İkincisine 'vahy' denir. Vahy sadece peygamberlere mahsustur. Birincisi ise evliyâyâ mahsustur."*¹⁶

Tasavvuf adı verilen paralel dinin, gerek tanınma gerekse akideyi bozmada sınır tanımama bakımından en büyük isimlerinden biri de kuşkusuz Muhyiddin İbn-ül Arabi'dir. Bu zaat, Fütuhât-ı Mekkiyye adlı kitabında

kendisinin velilerin sonuncusu olduğunu iddia etmektedir (hatem-ül evliya).⁷ Aynı şahıs bu iddiasını pekiştirdiği ve rüyasında kendisine Rasulullah tarafından verildiğini⁸ iddia ettiği bir diğer kitabı olan Füsüs-ül Hikem'de ise velilerin sonuncusunu yani kendisini şöyle tarif etmektedir:

*“Bundan dolayı resûllerin sonuncusu velî ve resûl ve nebîdir. Ve evliyânın sonuncusu, asıldan alıcı olan vârisdir ve mertebelerin müşâhede edicisidir. Ve o, şefâat kâpısının fethinde Âdem evlâtlarının efendisi ve cemâatin önde olanı olan Muhammed (s.a.v.)'in güzelliklerinden bir güzelliktir.”*⁹

Geniş kitleler üzerinde İslâm olduğu algısı yaratılmış, oysa Kur'ân'a tamamen aykırı bir paralel din olan tasavvufun ne derece şirke batmış olduğunu bu kısa örneklerden dahi görmek mümkündür. Hatta tasavvufun bu büyük âlimlerinin (!) eserleri bu ifadelerden çok daha ağır binlercesiyle tıka basa doludur. Tasavvufteki bu yoğun şirki en açık şekilde görebileceğimiz bir diğer isim de bugün tüm dünyada tanınan Celaled-

din Rumi'dir (nam-ı diğer Mevlana). Bu kişinin ortaya koyduğu eserlerde anlattıkları öylesine İslâm zannedilmektedir ki herhangi birine karşı çıkmak bile büyük bir kitlenin tepkisini çekmeye yetmektedir. Ne var ki; en bilinen eseri olan Mesnevi'nin internette kolayca bulunabilen önsözünü bile asla kabul edilemeyecek ifadelerle doludur. Tıpkı İbn'ül Arabî gibi Celaleddin de bu kitabın kendisine yazdırıldığını iddia etmekte ve insanları bu yolla etkilemeye çalışmaktadır. Fakat biz bir başka eserindeki çok daha ağır ifadelerinden alıntı yapmak istiyoruz: Divan-ı Kebir. Celaleddin bu kitabında Ali radyallahuanh hakkında bakın neler söylüyor:

*“Hakkın yüksek sıfatları Ali'nin vasfıdır. Hakkın sıfatları zaten ayrı değildir. O, Tanrı'nın zatına yapışmış, o olmuştur. Hani duyduğun lahutun o gizli hazinesi yok mu; işte o odur. Çünkü o haktan, hakla görünmüştür. O hazinenin nakdi tükenmez ilimdir. İşte o ilimden maksut yüce Ali'dir. Hakkın hikmetini ondan başka kimse bilmez. Zira o hakimdir, herşeyin bilginidir. İbtidasız (başlangıçsız) evvel o idi, sonsuz ahir de o olur. Peygamberlere yardım eden o idi, velilerin gören gözü de hakikaten odur. Yüzünün nurlu parıltısı kendi ziyasından bir güneş yarattı. O hak iledir; hak ondan görünür. Hakka ki o hak ile ebedidir.”*¹⁰

Bizce Paraleldin-i Rumi adını daha çok hak eden bu şahsın yalnızca Allah'ta olan özellikleri Ali (r.a)'a verdiği, açıkça şirki ifadeler bu kadarla da kalmıyor. Ne yazık ki insanı okurken bile utandıran şu sözleri de yine aynı kasidede yer alıyor:

*“Gene Ali'nin vergisidir ki Meryem'e arkadaş oldu da İsa vücuda geldi...”*¹¹

*“Dinde evvel o idi, ahir o idi. Allah ile içli dışlı o idi...”*¹²

Yazar bu sözlerine karşı çıkılacağını da gayet iyi bildiğinden olsa gerek, şöyle devam ediyor:

*“Ey efendi! Benimle boşuna kavga etme! Bu böyledir. Hakikat budur ki biz hepimiz zerreyiz, güneş odur. Biz hepimiz damlayız, deniz odur.”*¹³

Görüldüğü üzere çok saygın oldukları düşünülen isimler gerçekte sınırları aşmada, dinin en temel kavram-

larını dinamitlemede ve kendilerini ilahlaştırmada birbirleriyle yarışır haldedirler.

Yavaş yavaş günümüze doğru gelmeye ve tasavvuf adlı paralel dinin diğer büyük (!) isimlerinden alıntılar yapmaya devam edelim. Bunlardan biri de Said Nursi'dir. Kim olduğunu anlatmaya hiç gerek olmayacak kadar meşhur Nursi de evvela geleneği bozmamakta ve Risalelerin kendisine yazdırıldığını iddia etmektedir.¹⁴

*"Bu risalenin girişinin bu derece uzun olması istemeden olmuştur. Demek ihtiyaç var ki öyle yazdırıldı."*¹⁵

Tasavvuf ve tarikatlara göre evliyâlık Allah ile insan arasında bir aracı kurum haline getirilmiştir. Allah dostu anlamında kullanılan velî ifadesi belli şahıslara has kılınır ve bunlar arasında da kutub, gavs, evlad, revasi, nüceba, nükeba gibi mertebelerin bulunduğu hiyerarşik bir yapı olduğu iddia edilir. Bunların kainatta tasarruf sahibi olduklarına, insanlara yardıma koştuklarına inanılır ki böyle bir inanç tam anlamıyla şirkettir. Hatta Kur'ân'a göre Mekkeli müşrikler bile şirkte bu kadar ileri gitmemiş kâinatta tasarruf sahibi olanın sadece Allah olduğunu söylemişlerdir.¹⁶

Aşağıda Said Nursi'den yapacağımız alıntıda geçen ifadelerin anlaşılması için yaptığımız bu kısa açıklama ile yetinmek istemeyenler konunun ayrıntısını Prof. Dr. Abdulaziz Bayındır'ın Kur'ân Işığında Aracılık ve Şirk ile Prof. Dr. İbrahim Sarmış'ın Tasavvuf ve İslâm adlı kitaplarına başvurabilirler.

Said Nursi, kendisinin kainatta tasarrufu bulunduğu iddia edilen bu velilerin en büyüğünün bile üzerinde ve ferdiyet yani "bir tek olma" makamında olduğunu Risalelerde şu şekilde dile getirmektedir:

"Risale-i Nur'un manevi kişiliği ve onu temsil eden has şakirtlerinin manevi kişilikleri Ferid (bir tek olma) makamıyla şereflendikleri için onların üzerinde ne bir ülkenin kutbunun ne de zamanının büyük bölümünü Hicaz'da geçiren kutb-u azamın yetkisi vardır. Bu sebeple kutb-u azamın dahi emrine girmek zorunda değillerdir. Her devirde var olan iki imam gibi onu tanımaya mecbur olmazlar. Ben eskiden Risale-i Nur'un manevi kişiliğini (ken-

*dimi) o imamlardan biri zannederdim. Şimdi anlıyorum ki gavs-ı azam hem kutub, hem gavs hem de ferdiyet (birlik) makamında olduğundan, şakirtlerinin bağlandığı Risale-i Nur, o ferdiyet (birlik) makamıyla şereflenmiştir."*¹⁷

Tasavvuf ve tarikatlardaki velilerin hiyerarşik yapısından ve bunların en üstü olan kutub kavramından kısaca bahsetmiştik. Paralel din yolculuğumuzda artık günümüze gelelim ve Fethullah Gülen'den kutbun ne olduğunu öğrenelim:

"Kutup; insanlar arasında, yer-gök ehlinin matmah-ı nazarı, Hakk'ın kâmil mânâda halifesi, Hazreti Ruh-u Seyyidi'l-Enâm'ın has varisi ve her devirde bulunan insan-ı kâmilin de unvanıdır. İnsanlığın İftihar Tablosu'ndan sonra bu paye, dava-yı nübüvvetin hakikî vârisleri olmaları itibarıyla, hilâfet sıralarına bağlı olarak, Râşid Halifeler'le temsil edilmiştir. Daha sonraki dönemlerde ise, hakikî müçtehid ve mânâ âleminin sultanları, zâhir ve bâtının da kahramanları aktâb, evliyâ u asfiyâ ile..

Bir kutup, hususî mazhariyetleri ve vazifesiyle mütenezip özel donanımı açısından tıpkı Kutup Yıldızı gibi tektir, yektadır; yer ve gök ehlinin de gözdesidir..."

"Kutup, bir gözü bütün mükevvenâtta diğeri eşyanın

perde arkasında sürekli mârifet avlar ve gönlüne akan hikmet ibrişimleriyle varlığın ruh ve mânâ desenlerini işleyerek, çevresine lâhûfî dantelalar sunar...”

“O, hiss-i melekiyesi itibarıyla, kalbi İsrâfil'e, nutku Cebrail'e, kuvve-i cazibesi Mikail'e, kuvve-i dâfiyası da Azrail'e ayna bir kâmindir. Bu açıdan da o, bütün âlemlerin “min vechin” kalbi olma mesabesinde bir merkez insan/kendi çağı itibarıyla Allah'ın halifesi, Hakikat-ı Muhammediye (aleyhi afdalussalavât)'ın has talebesi ve temsilcisi, “taayyün-ü evveli”nin zaman üstü bir şuaı ve ilâhi esrarın bütün gönüllere intikalinde de nûrânî, şeffaf bir vasıtasıdır.”¹⁸

Görüldüğü gibi, yukarıdaki yazıda ve tüm büyük mutasavvıfların çok değerli kabul edilen kitaplarında anlatılan tasavvuf inancında veliler birer ilahtır. Bu inançlar bu şahısların hepsinde vardır. Günümüzde bu sözde alimlerin bir kısmının diğerlerinden daha iyi olduklarını iddia edenler bulunmaktadır; ancak yazdıklarına bakıldığında bu iddianın aslı olmadığı kolayca ortaya çıkmaktadır. Daha açık bir ifadeyle; Fethullah Gülen neyse Said Nursi de Celaleddin Rumi de İbnul Arabi de odur. İslâm'ı bir şirk dini haline getirmede hiçbirinin diğerinden farkı yoktur. Her biri aynı paralel dinin farklı zamanlarda yaşamış liderleridir. Bunu görebilmenin

olmazsa olmaz şartı Kur'ân'ı biliyor olmaktır. Şirkin ne olduğunu Kur'ân'dan değil de bu sözde âlimler ve çok sayıdaki benzerlerinden öğrenecek olursak, onların bu anlattıklarının şirk olduğunu görmemiz elbette mümkün olmayacaktır. Bu durum tıpkı daha önce tertemiz bir denizde yüzmemiş bir insanın bataklığı tatil cenneti zannetmesine benzer.

Resmî ve Kurumsal Paralel Din

Paralel dini, “Kur'ân'a aykırı bütün din sayılan inanç ve uygulamalar” olarak tanımladığımız için sadece mezhepler, tasavvuf ve tarikatlarla sınırlı tutmamız doğru olmaz. Bunlara devlete bağlı kurumlar eliyle oluşturulan “resmî” paralel dinler de eklenmelidir. Belki de paralel din kavramının en etkili ve gerçek dini geçersiz kılma açısından en tehlikelisi sırtını devlete dayamış olanlardır. Zira değişen konjonktüre, siyasî erke ve “maslahata” göre dinin hükümleri çığırından çıkarılabilmektedir. Aslında yukarıdaki maddelerde gördüğümüz mezhep ve tasavvuf dinleri de çoğunlukla bu kurumsal devlet dininin desteğiyle kendilerine hakimiyet alanı bulmaktadırlar. Her ne kadar paralel dinler devletle ters düştüklerinde Diyanet İşleri Başkanlığı'ndan onların uygulamalarını tenkid eden açıklamalar gelse

de arada önemli bir söylem farkı olmadığını görmek çok da zor değildir. Bu sebeple devletin bu resmî kurumunu inandırıcılıktan ve samimiyetten hergün biraz daha uzaklaşmaktadır. Mesela; yukarıda Fethullah Gülen'den alıntıladığımız Kur'ân'a aykırı söylemlerle bugün Diyanet İşleri Başkanlığı'nda Başkan Yardımcılığı yapan Prof. Dr. Hasan Kamil Yılmaz'ın aşağıdaki ifadeleri arasında bir fark görmek mümkün değildir:

“Kutup en büyük velidir. Bütün erenlerin başı, Allah'ın izniyle kainatta tasarruf sahibidir. Gavs, darda kalındığında sığınılan ve istimdad edilen yani yardım istenilen kutuptur. Darda kalan sufiler “yetiş ye gavs” diyerek gavsı sığınır. Gavs, istimdad edene yardım elini uzatır. Abdulkadir Geylani gavs-ı azam lakabıyla ünlüdür.

Ancak bütün bu sığınma ve istimdadlar zahirde gavsı ise de hakikatte Allah'adır. Çünkü alemde yegane mutasarrif Allah Teala'dır. Ondandır başka fail-i mutlak yoktur. Gavs olarak bilinenler esma ve sıfat-i ilahi mazharıdır.”¹⁹

Hangi ekolden olurlarsa olsunlar paralel dinlerin ortak özelliği insanı ilahlaştırmak ve Allah ile kul arasında bir takım makamlar uydurarak birilerini veya bazı kurumları o makamlara layık görmektir. Bu durum ne yazık ki Allah'ın ayetlerinin meallerine kadar sokulmuştur. Ülkemizin en tanınmış ilahiyatçıları tarafından hazırlanmış Türkiye Diyanet Vakfı'nın mealinde Bakara Suresinin 30. ayetinin mealinde parantez içinde şu açıklamaya yer verilmiştir:

“Halife, vekil, temsilci demektir. Allah yeryüzünde iradesini temsil etmek üzere insanı yaratmış, orada ilahi hükümlerini gerçekleştirmeye görevini de ona vermiştir.”²⁰

Bu açıklamada yer verilen, “insanın yeryüzünde ilahi hükümlerini kurma görevine sahip olması” iddiası kutup, gavs gibi uydurma makamlara giden yolu sonuna kadar açmaktadır. Oysa ne açıklama gereği duyulan ayet ne de Kur'ân'daki herhangi bir ayet buna asla izin vermemektedir.²¹

Bir önceki bölümde Fethullah Gülen'den yaptığımız alıntıda geçen Hakikat-ı Muhammediye ifadesi okurlarımızın dikkatinden kaçmamıştır. Bu terimin ne an-

lama geldiğini öğrenmek için Türkiye Diyanet Vakfı İslâm Ansiklopedisi'ndeki Hakikat-ı Muhammediye maddesinden kısa bir bölümü görelim:

“Hz. Peygamber'in altmış üç senelik zamanla sınırlı cismanî hayatından ayrı bir varlığı daha mevcuttur. Allah'tan başka hiçbir şey yokken ilk defa hakikat-i Muhammediye var olmuş, bütün yaratıklar bu hakikatten ve onun için halkedilmiştir. Âlemin var olma sebebi, maddesi ve gayesi bu hakikattir...”

Hz. Âdem'de tecelli edip daha sonra öbür peygamberlere intikal eden, Hz. Muhammed beden olarak dünyaya gelince ona intikal edip onda karar kılan nur ölümünden sonra da devam etmekte ve kâinat varlığını sürdürebilmektedir.”²²

Dikkat edilecek olursa bu bâtil ve şirk inanç, hiçbir eleştiri yapılmadan, sanki gerçekten dinde yeri varmış gibi yazılmış ve Türkiye Diyanet Vakfı İslâm Ansiklopedisinde okurlara sunulmuştur. Bu durumun kabul edilmesi mümkün değildir.

Devletin resmî dini kurumunun eliyle paralel din oluşturulmasının birçok örneği sayılabilir. Mesela her Ramazan'da gündeme gelen imsak vaktindeki bariz hatanın hala Diyanet İşleri Başkanlığı tarafından din diye insanlara sunulması da bir paralel din dayatmasıdır. Bu dayatma da devletin resmî kurumu tarafından, paralel

imsakiye dağıtılarak yapılmakta ve Allah'ın hem yarattığı hem de indirdiği ayetler tüm uyarılara rağmen "görmez"den gelinmektedir. Aynı yanlış her gün kılınan yatsı namazı vaktinde de yapılmakta, sabah namazına kadar kılınabileceği de söylenerek yine çok açık ayetlere sırt dönülmektedir. İşte Allah'ın kitabına aykırı paralel dinler böyle oluşturulmakta, paralel dini oluşturan kurumlar da sırtlarını devlete ve dolayısıyla siyasi iktidarlara dayadıklarından, Allah'ın ayetleri ile yapılan uyarıları dikkate alma gereği duymamaktadırlar.

Modernist Paralel Dinler

Paralel dinlere son bir örneği de bugünün modernist ilahiyatçılarından verelim. Günümüzde Kur'an'a yönelik özellikle gençler arasında artmasıyla birlikte, bunun önüne geçmek için gereken önlemlerin alınmakta olduğu da görülmektedir. "Kur'an'cı" görünerek, gerçekten Kur'an'a yönelenlerin arasına sızan bir likid grup Kur'an'a kendi deyimleriyle "tarihselci" bir yaklaşımla bakmakta ve Kur'an'daki hükümlerin bugüne hitap etmediğini ısrarla vurgulamaktadırlar. Onlara göre miladi altıncı yüzyılın Mekke toplumuna inmiş kitabın hükümleri bugün uygulanamaz ve bugün uygulanması gereken dinin hükümlerini de elbette tarihselciler gibi düşünen sözüm ona âlimler koyacaklardır. Dolayısıyla bu iddia da yine insan uydurması bir paralel din oluşturmak demektir.²³

Sanılanın aksine paralel dinin bu çeşidi de tarih boyunca var olagelmıştır ve Kur'an bunun da örneklerini gözler önüne sermektedir. Tarihselciler çok daha ileri giderek Kur'an metninin, "Allah'ın ayetleri" denmesine rağmen, aslında Rasulullah'ın sözlerinden oluştuğunu açıkça dile getirmektedirler. Kur'an'a tarihselci yaklaşımın sözcülerinden sayılabilecek olan Mustafa Öztürk, son çalışmalarından birinde şunları yazabilmektedir:

"Hz. Peygamber insanlara tebliğ ettiği bu kelamın kendine ait olmadığını söylememiş, kendisinin Allah tarafından seçilip gaybi yardımla desteklendiğine dikkat çekmiştir. Bu gaybi yardım/destek Kur'an'da vahiy diye isimlendirilmiştir. Hz. Peygamber vahiy sayesinde

*Kur'an'ı kendi diliyle formüle etmiştir. Bu yüzden Kur'an Allah'ın ayetleri olarak nitelendirilmiş, yani Allah'tan kaynaklandığı için ilahi sözler olarak kabul edilmiştir."*²⁴

*"Kur'an'da tabiat olaylarının ilahi ayetler olarak nitelendirilmesi bunların doğal sebeplerini nefyetmediği gibi Kur'an metnindeki ayetlerin "Allah'ın ayetleri" olarak nitelendirilmesi de metnin Hz. Peygambere ait olmadığını göstermez."*²⁵

Allah'ın kitabını yeryüzünde etkisiz kılmanın en acıklı çarpınışlarını içeren bu ve benzeri ifadeler tarihselcilik paralel dininin akademisyen ilahiyatçılar tarafından Kur'an'a rağmen hangi akıl almaz noktalara vardırıldığını gözler önüne sermektedir. Nitekim bugün haşa Allah gibi kitap yazmamız gerektiğini makalelerine yazan da bu paralel dinin akademisyen temsilcilerinden bir başkasıdır.²⁶

Sonuç

Geometrideki paralel ifadesi en az iki doğrunun varlığını vurgularken, "paralel din" tabirinde hiç "doğru" yoktur. Aksine, doğru olanı taklide yeltendikleri ve insan uydurması oldukları için paraleldirler. Yine geometrideki paralel iki doğru hiçbir zaman kesişmezler. Ancak paralel dinler müntesiplerini etkileyebilmek, sanki gerçek dinmiş izlenimi verebilmek, diğer bir deyişle doğru dine sızabilmek için Allah'ın dini ile belli konularda kesişmek zorundadırlar. Mesela paralel dinciler ibadetlerini yerine getirmek zorundadırlar ki insanlar üzerinde etki oluşturabilsinler.

Yazımızda paralel din okyanusundan sadece birkaç damlayı gösterebildik. Bu dinlerin paralel olduklarını anlayabilmemiz için Kur'an'ın Allah'ın kitabı olduğunu bilmemiz ve ona sımsıkı sarılmamız gerekir. Onun Allah'ın kitabı olması da büyüklerimizin söylemesiyle değil, bizim kendi çabamızla görmemiz gereken bir durumdur. Ancak bu şekilde ona teslim olabilir ve paralel dinlere karşı teyakkuzda kalabiliriz.²⁷

Kur'an'da paralel dinlerin her çeşidinden çok sayıda örnek bulunur ve bu örnekler de gösterir ki, paralel

dinlerin ortak özellikleri, belli bir sınıf insan tarafından sıradan halk kitlelerine dayatılmalarıdır. Nebiler ise sadece Allah'tan başka ilah olmadığını tebliğ etmişlerdir. Bu duruma örnek olarak Nuh Aleyhisselam ve toplumu gösterilebilir:

Biz Nuh'u kendi halkına (elçi) gönderdik; "Acıklı bir azap gelmeden halkını uyar!" dedik. Onlara şöyle dedi: "Ey halkım! Ben size doğruları açıklayan bir uyarıcıyım. Allah'a kulluk edin, O'ndan çekinerek kendinizi koruyun ve sözümü dinleyin!" (Nûh 71/1-3)

Ancak bu uyarıları yıllarca gece-gündüz, gizli-açık yapmasına rağmen toplumunun elit tabakası, insanlara paralel dinlerinden dönmeleri çağrısı yapmaya devam etmişlerdir:

Şöyle dediler: "Sakin ilahlarınızı bırakmayın! **Ved'den, Suva'dan, Yeğus'dan, Yeuk'dan ve Nesr'den asla vazgeçmeyin!**" (Nûh 71/23)

Öyle ki bu büyük nebimiz şöyle dua edecek hale gelmiştir:

Bunlar birçoklarını saptırdılar. Rabbim! Bu yanlışlar içindeki bu kimselerin sadece sapıklıklarını arttır. (Nûh 71/24)

Görüldüğü gibi paralel din büyükleri, insanları tarih boyunca insan uydurması ilahlara çağırılmışlardır. Nebiler de tarih boyunca insanları paralel dinlerini bırakıp Allah'ın dinine davet etmişlerdir. Yusuf Aleyhisse-

lam'ın paralel dinle mücadelesi de bunlardan biridir:

O'nunla aranızı koyarak kulluk ettiğiniz şeyler, sizin ve atalarınızın koyduğu isimlerden başkası değildir. Allah'ın onlar hakkında indirdiği bir yetki (sulfa) yoktur. Hüküm, Allah'ın hükmüdür. O, kendinden başkasına kul olmamanızı emretmiştir. Dosdoğru din işte budur. Ancak, insanların çoğu bunu bilmezler. (Yûsuf 12/40)

Ve yine yaşayarak şahit olduğumuz gibi bu durum bugün de aynen devam etmektedir. Kur'an'da bu ayetler olduğuna göre, paralel dinler ve onların sözde âlimleri, "o son saat"e kadar var olacaklardır. Ancak tüm insanlık yanlışla sarılsa da gerçek bir Müslümana düşen, tek başına kalmak pahasına Nuh Aleyhisselam ve tüm nebiler gibi sadece Allah'a sığınıp O'ndan yardım istemek ve doğruları yapmaktır:

Rabbim! Beni, anamı, babamı, evime gelen mümin erkekleri ve mümin kadınları başıbaşa! Yanlış yapan bu kimselerin de sadece yıkımlarını arttır! (Nûh 71/28)

Nuh bizi yardıma çağırmişti; onu ne güzel karşılamıştık. Onu ve ailesini o büyük üzüntüden kurtarmıştık. Soyunu devam ettirdiğimiz sadece onlar olmuştu. Arkadan gelenlerce bu halleriyle anıldılar. Çağdaşları arasından Nuh'a selam olsun. Biz, güzel davrananları işte böyle ödüllendiririz. (Sâffât 37/75-80)

Notlar

1. Bkz: Âl-i İmrân 3/19 ve 83-85
2. Allah'ın tüm nebilerine indirdiği din
3. Bu konuda ayrıca şu ayetlere de okunmalıdır: Bakara 2/170, A'râf 7/28, 70-71, 172, 173, Yûnus 10/78, Hûd 11/62,87, Yûsuf 12/40, Nahl 16/35, Enbiyâ 21/51-54, Zuhruf 43/22-24, Necm 53/23.
4. "Ayette geçen Resul (الرَسُولُ), hem bilgi hem de bilgiyi ileten elçi anlamındadır (Müfredat). Bilgi, elçiden önemli olduğu için Allah Teâlâ
5. Gazzali - İhya'u Ulum'id-Din - 3. Cilt - Mühlikat 6. Kitap - Kalbin Acaib Halleri Bölümü
6. Gazzali - İhya'u Ulum'id-Din - 3. Cilt - Mühlikat 6. Kitap - Kalbin Acaib Halleri Bölümü
7. Geniş bilgi için bkz. Celaleddin Vatandaş - Vahiyden Kültüre - s: 198 ve 192 no'lu dipnot - Pınar Yayınları - 10. Baskı Haziran 2014
8. "Bundan sonrasına gelince, kesinlikle ben

- mübeşşerede Resûlallah (a.s.)'ı rü'yet ettim. O bana 627 yılının Muharrem ayının son on gününde, Şam'da gösterildi. Bu halde (S.a.v.)'in elinde bir kitap var idi. Bana buyurdu ki: "Bu Fusûs-ül-Hikem kitâbıdır. Bunu al ve insanların istifâdesine sun! Bununla kendilerine fayda temin etsinler!" Fûsus-ül Hikem Tercüme ve Şerhi – Önsöz p:3.
9. Fûsus-ül Hikem Tercüme ve Şerhi – Şisiyye Fassı – s:212 p:23 http://www.mehmetiz-zetaslin.com/FileUpload/bs535365/File/fusus_ul_hikem.pdf
10. Divan-ı Kebir'den Seçme Şiirler 1 Mevlana, Na't-ı Ali Kasidesi s:3-4 – M.E.B Yayınları Şark İslam Klasikleri – İstanbul 1995
11. A.g.e s: 4
12. A.g.e s: 6
13. A.g.e s: 6
14. Bkz: Risale-i Nur Eleştirisi, s: 314-320 – Adem Tural – Süleymaniye Vakfı Yayınları - 2016
15. Kur'an İşığında Aracılık ve Şirk – Prof. Dr. Abdulaziz Bayındır –s: 223, 333 no'lu dipnot: Sorular, Yedinci Şua, c1, s:895
16. Bkz.: Yûnus 10/31
17. Kur'an İşığında Aracılık ve Şirk – Prof. Dr. Abdulaziz Bayındır, s:133 – Ayrıca Risaledeki orijinal metin için bkz: <http://www.risaleinur.com.tr/kulliyat/1644.html>
18. Kalbin Zümrüt Tepeleri – Fethullah Gülen - Veli ve Evliyullah (2) bölümü, Kutup maddesi e-kitap s: 1285
19. Duada Evliyayı Aracı Koyma ve Şirk – Abdula- ziz Bayındır – s:138 dn: Hasan Kamil Yılmaz Ricalul Gayb Altınoluk Mecmuası Aralık 1995
20. Kur'an'ı Kerim ve Açıklamalı Meali – Türkiye Diyanet Vakfı Yayınları – Ankara 2005
21. Ayetin olması gereken meali ve halife keti- mesinin Kur'an'daki gerçek anlamı ile ilgili bkz: Bakara Suresi Meali - Prof. Dr. Abdulaziz Bayındır – Süleymaniye Vakfı Yayınları - 2016
22. Türkiye Diyanet Vakfı İslam Ansiklopedisi – c:15, s: 180 – Mehmet Demirci - <http://www.islamansiklopedisi.info/index.php?klme=-Mehmet+Demirci>
23. Makale – Mustafa Öztürk – Benim Tarihselci- liğim - <http://mustafaoturkarsivi.blogspot.com.tr/2015/06/benim-tarihselciligim.html>
24. Kur'an, Vahiy, Nüzul – Mustafa Öztürk – An- kara Okulu Yayınları – Ankara 2016 s: 144
25. A.g.e – s: 146
26. Makale: İlhami Güler – Üç Kur'an Tasavvuru - http://www.medeniyetmektebi.com//index.php?option=com_content&task=view&i- d=715&Itemid=2
- Ayrıca bkz: Makale – İlhami Güler – Vahiy: Allah'ın İnsan Sözü – Kur'an'ı Hayat Dergisi – Eylül - Ekim 2009 - http://kuranihayat.com/vahiy-allahin-insan-sozu_d173.html
27. Bu konudaki makalemizi şuradan okuyabi- lirsiniz: <http://www.suleymaniyevakfi.org/kuran-arastirmalari/de-ki-ne-dersiniz-ya-o- allah-katindansa.html>